

صورت اعمال و مناسک حج

از دیدگاه مذاهبان اسلامی

سید جواد درعا

مقدمه:

حج از جمله عباداتی است که اکثریت قریب به اتفاق اعمال و مناسک آن، از نظر مذاهبان گوناگون اسلامی یکسان و تنها در برخی از فروع و جزئیاتش اختلاف نظر وجود دارد. به منظور آشنایی زائران بیت الله الحرام، به ویژه روحانیان کاروان‌ها که در موسی حج، گاه با اعمال و رفتار متفاوت زائران دیگر روبرو می‌شوند، صورت اجمالی اعمال و مناسک حج از ابتداء تا انتهای، و با اشاره به موارد اختلاف میان مذاهبان اسلامی، از کتاب ارزشمند «الفقه على المذاهب الخمسة» اثر عالم بنام شیعی، محمد جواد معنیه برگرفته شده که تقدیم خوانندگان مجله میقات می‌شود. تقلیل، تحلیل و بررسی دلایل و مستندات هر یک از آرای فقهی در موارد اختلاف، مجال و فرصت دیگری لازم دارد که امید است در آینده توفیق انجامش فراهم گردد. بینه و کرمه.

احرام از میقات

زائر خانه خدا که دور از مکه زندگی می‌کند، به هنگام عبور از میقات یا محاذی آن، مُحرم شده و احرامش را با تلبیه آغاز می‌کند. گرچه تلبیه از نظر امامیه، حنفیه و مالکیه واجب و از نظر

حنابله مستحب است.

زمان تلیه گفتن هم، هنگام آغاز احرام است. فرقی نمی‌کند که زائر بیت الله الحرام در صدد انجام عمره مفرد است یا عمره تمنع یا حج افراد؛ اما اهل حرم از خانه خود محروم می‌شوند. از نظر امامیه زائران غیر مکنن باید حج تمنع بجا آورند، ولی اهالی مکه، بین انجام حج افراد و حج قرآن مخیرند. از نظر مذاهب چهارگانه دیگر، میان اهل مکه و غیر مکه فرقی نیست؛ آنان می‌توانند هر نوع از اقسام حج را بجا آورند. تنها ابوحنیفه است که انجام حج تمنع یا قرآن را برای مردم مکه مکروه می‌داند.

در مکه

وقی زائر وارد شهر مکه می‌شود، مستحب است غسل کند و هنگامی که خانه خدا را مشاهده کرد، مستحب است تکبیر و «الله الا الله» بگوید. هم چنین مستحب است پس از ورود به مسجد الحرام، حجر الاسود را لمس کند و اگر توانست آن را بپرسد، در غیر این صورت، با دست خود بدان اشاره کند.

چنان که در صدد انجام حج افراد یا حج قرآن بود، مستحب است طواف ورود به مسجد الحرام بجا آورد. تنها مالک این طواف را واجب دانسته است. سپس دو رکعت نماز طواف بجا آورد و در صورت امکان حجر الاسود را لمس کرده و از مسجد الحرام خارج شود و به همان حال احرام در مکه بماند و با فرارسیدن روز هشتم ذی الحجه (یوم الترویه) یا یک روز قبل از آن، راهی عرفات شود. و چنان که در صدد انجام عمره مفرد است یا حج تمنع بود، طواف واجب بجا آورده و دو رکعت نماز طواف بخواند، سپس بین صفا و مروه سعی کرده، و در پایان حلق یا تقصیر کند.

امامیه معتقدند: اگر عمره مفرد بجا می‌آورد، بین حلق و تقصیر مخیر است، اما اگر حج تمنع بجا می‌آورد، تقصیر بر او واجب است؛ چنان که معتبر به عمره مفرد است، لازم است پس از حلق یا تقصیر طواف نساء بجا آورد و تا انجام این طواف زن بر او حرام است، ولی از نظر مذاهب چهارگانه دیگر، هر دو بین حلق و تقصیر مخیرند؛ چنان که بر هیچ کدام، طواف نساء واجب نیست. البته مالک حلق یا تقصیر را بر معتبر واجب نمی‌داند.

در این صورت از احرام خارج شده و همه چیز حتی زن بر او حلال می‌شود. امامیه بر این باورند که حاجی متمم با انجام تقصیر از احرام خارج می‌شود، حتی اگر از زمان احرام قربانی به همراه آورده باشد. ولی دیگران بر این اعتقادند که حاجی متممی که برای عمره از میقات محروم شده، با

انجام حلق یا تقصیر از احرام خارج می‌شود، به شرطی که قربانی همراه نیاورده باشد؛ و اگر قربانی به همراه داشته باشد، به احرام خود باقی است. ولی مُعتبر به عمره مفرد مطلقاً با انجام حلق یا تقصیر از احرام خارج می‌شود؛ چه قربانی به همراه داشته باشد، چه نداشته باشد. گویا در این مسأله اختلافی هم میان آنان نیست.

در عرفات

برای بیتوتہ در عرفات، در زوال ظهر روز نهم، بار دیگر از مکه محروم شده و راهی سرزمین عرفات می‌شود. بهتر است در روز هشتم (یوم الترویه) و زیر ناوادان طلا در مسجد الحرام محروم شود و با عبور از سرزمین منا وارد عرفات گردد.

زمان وقوف در عرفات از نظر حنفی‌ها، مالکی‌ها و شافعی‌ها «ظهر روز نهم تا طلوع فجر روز دهم» ذیحجه، از نظر حنبلی‌ها «طلوع فجر روز نهم تا طلوع فجر روز دهم»، و از نظر امامیه «زوال ظهر روز نهم تا غروب آفتاب همان روز» برای شخص مختار و تا «طلوع فجر روز دهم» برای شخص مضطر است.

گفتنی است که از نظر امامیه وقوف در مدت زمان یاد شده در عرفات واجب است، اما از نظر مذاهب دیگر وقوف برای یک لحظه در زمان تعیین شده، کافی است؛ چنان که نزد آنان بر «استحباب جمع بین نماز ظهر و عصر» اجماع قائم است، چنان که پیامبر خدا در روز عرفه چنین می‌کرد. مستحب است که حاجی در عرفات دعا کند و بر خواسته‌های خویش اصرار ورزد.

در مزدلفه

سپس عازم مزدلفه یا مشعر الحرام شده و نماز مغرب و عشاء شب عید را که به اتفاق همه مذاهب، جمع خواندنش مستحب است، در آن سرزمین بجا می‌آورد. بنا بر رأی حنفی‌ها، حنبلی‌ها و شافعی‌ها واجب است تا «طلوع فجر روز عید» در آنجا بیتوتہ کند، ولی از نظر امامیه و مالکی‌ها «بیتوتہ در شب» مستحب بوده و تنها از «طلوع فجر تا طلوع آفتاب روز عید» بیتوتہ واجب است. در میان مذاهب اهل سنت تنها حنفی‌ها بیتوتہ در این زمان را مثل امامیه واجب دانسته اند و بقیه مذاهب آن را مستحب می‌شمارند.

از جمله آداب استحبابی حضور در مشعر، جمع کردن ۷۰ سنگریزه برای رمی در مناست.

در سرزمین منا

پس از بیتوه در مشعر، مقارن با طلوع آفتاب، راهی سرزمین منا شده و در طول روز تا قبل از غروب آفتاب جمرة عقبه را رمی می کند، فرقی هم نمی کند که حج تمتع بجا می آورد یا حج افراد یا حج قران؛ مستحب است که به هنگام رمی تکبیر و تسبيح بگويد.

سپس اگر متممّع و غير مكّي باشد، به اتفاق همه مذاهب اسلامي قرباني بر او واجب است، ولی اگر حاجي مفرد باشد، بالاتفاق قرباني بر او واجب نیست، بلکه مستحب است.

بر حاجي قارن بنا بر ديدگاه مذاهب چهار گانه اهل سنت قرباني واجب است، ولی بنا بر مذهب اماميه تنها در صورتی قرباني بر او واجب است که از هنگام احرام قرباني به همراه آورده باشد.

از نظر اماميه قرباني بر حاجي متممّع اهل مكّه هم واجب است، و از نظر بقیه مذاهب اسلامي مستحب میباشد.

سپس حلق یا تقصیر می کند، چه متممّع باشد، چه مفرد و چه قارن؛ و با این عمل همه محرمات بر او حلال می شود، به جز «زن» بنا بر رأى حنبله، شافعیه و حنفیه، و به جز «زن و عطر» بنا بر رأى اماميه و مالکیه.

بازگشت به مکه

اقسام سه گانه حاجي (متممّع، مفرد یا قارن) همگي در همان روز به مکه بازگشته و طواف زيارت و دوركut نماز طواف بجا می آورند. از نظر همه مذاهب اهل سنت، محرمات بر او حلال می گردد، حتی «زن».

در مرحله بعد، به اتفاق همه مذاهب اسلامي، حاجي متممّع باید میان صفا و مروه سعي کند، اما در مورد حاجي مفرد و قارن اختلاف نظر هست. به نظر اماميه آن دو در هر صورت باید سعي بجا آورند، ولی به نظر مذاهب اسلامي دیگر سعي در صورتی بر آن دو واجب است که بعد از اولین طواف به هنگام ورود به مکه سعي نکرده باشند، و گرنه واجب نیست.

از نظر اماميه لازم است حاجي متممّع، مفرد یا قارن بعد از این سعي، طواف دیگری بجا آورند که «طواف نساء» نامیده می شود و تنها با انجام این طواف است که «زن» بر آنان حلال می گردد.

بازگشت به منا

پس از آن، حاجي به منا برگشته و شب را در آنجا بیتوه می کند و به اتفاق همه مذاهب اهل

سنت، از «زوال ظهر تا غروب آفتاب روز یازدهم» فرصت دارد تا جمرات سه گانه را رمی کند. البته از نظر امامیه این فرصت از «طلوع آفتاب تا زوال ظهر» است.

روز دوازدهم هم مثل روز یازدهم عمل می کند. می تواند قبل از غروب آفتاب از منا خارج شود ولی اگر تا غروب آفتاب در منا ماند، لازم است شب سیزدهم را هم در منا بماند و روز سیزدهم هم جمرات را رمی نماید.

پس از بیتوته در منا و رمی جمرات، می تواند قبل یا بعد از ظهر به مکه بازگردد. بنا بر دیدگاه امامیه و مالکیه غیر مکی‌ها طوافِ وداع مستحب و بنا بر دیدگاه مذاهب دیگر طواف وداع واجب بجا می آورند و بدین ترتیب اعمال و مناسک حج به پایان می رسد.